

23 November 2021

Betreft: Nederlandse Steun voor Gezondheidszorg, Landbouw en Onderwijs in Afghanistan

Aan de leden van de tweede kamer,

De afgelopen twintig jaar was Nederland actief betrokken bij de wederopbouw van Afghanistan. Helaas is hieraan door de recente machtsovername door de Taliban plotsklaps een einde gekomen. Dit kan echter niet verhullen dat de noodzaak om de Afghaanse bevolking te blijven steunen onverminderd geldt.

Als organisaties die nauw betrokken zijn bij ontwikkelingsactiviteiten in Afghanistan begrijpen wij het dilemma waarvoor de Nederlandse regering staat. Enerzijds wil men voorzichtig zijn geen stappen te zetten die kunnen worden gezien als een erkenning van de Taliban, of uit de pas lopen met de rest van de internationale gemeenschap. Anderzijds wil men de Afghaanse bevolking kunnen blijven bijstaan, en zo veel mogelijk de positieve resultaten van de afgelopen twintig jaar borgen.

Daarom pleiten wij ervoor dat Nederland, conform de door de EU geformuleerde randvoorwaarden voor het verstrekken van steun aan Afghanistan, zich inspant voor hulpactiviteiten die: (i) direct aansluiten bij de behoeften van de Afghaanse bevolking; (ii) voortbouwen op eerdere inspanningen van Nederland in Afghanistan; (iii) uitgevoerd kunnen worden door niet-gouvernementele en private organisaties; en (iv) geen directe steun aan de nieuwe regering vormen of impliceren. En dit doet vanuit een lange termijn visie die is gebaseerd op Afghaanse noden, alsmede erkenning dat veranderingen niet van bovenaf kunnen worden opgelegd, maar alleen van onderaf gevoed.

Naast het op korte termijn ledigen van directe behoeften noodzakelijk om de zich snel verslechterende omstandigheden in Afghanistan een halt toe te roepen, roepen wij de Nederlandse regering daarom op om haar ontwikkelingsinspanningen te richten op de driehoek van gezondheidszorg, landbouw, en onderwijs. Hierbij wordt voortgeborduurd op eerdere door Nederland ondersteunde activiteiten, kunnen de netwerken en expertise die over vele jaren zijn opgebouwd (en die ook na de recente machtswisseling voor het overgrote deel nog aanwezig zijn) worden benut en uitgebreid, en laat Nederland de Afghanen waarmee het jaren heeft samengewerkt niet plotsklaps vallen. Dat de behoefte aan steun op deze drie terreinen groot is in een land waar ca. 70% van de bevolking afhankelijk is van landbouw, een kleine 60% van de bevolking analfabeet is, en van iedere tien nieuwgeborenen vier nog in het eerste levensjaar sterven, hoeft o.i. geen betoog.

De traditionele 3D benadering van de afgelopen jaren doet in het huidige Afghanistan geen opgeld meer. Voor Defence is er niet langer een rol weggelegd, echter wel voor de D van Determination (oftewel Doorzettingsvermogen). Waardoor we juist nu als Nederland een rechte rug kunnen laten zien. Met als doel de Afghaanse bevolking te steunen op een wijze en binnen een tijdsframe dat de veelal harde realiteit van de Afghaanse samenleving reflecteert. En op thema's waar Nederland daadwerkelijk toegevoegde waarde kan bieden. En als dit betekent dat Nederland een voortrekkersrol neemt in de internationale gemeenschap dan zouden wij dit van harte toejuichen.

Ab Emmerzaal, Secretary General Dutch Committee for Afghanistan
Hans Grootendorst, Directeur HealthNet TPO
Mirwais Momand, CEO MIDO Dairy Production
Hans van Otterloo, Project Manager Wageningen UR
Yannick du Pont, CEO SPARK
Willem van de Put, Directeur Culture4Change
Mark Schneiders, Directeur van KIT Royal Tropical Institute
Marten Treffers, Landendirecteur Afghanistan Cordaid